

[Anders Poulsen]

godese disse frihedstraditioner på. Jeg tror, vi skal bedømme disse ting i en større sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Det er til fru Margrete Auken. Hvis man har rent mel i posen og man færdes på et område, hvor der har været meget hærværk, tyveri m.v., så kan jeg ikke se noget til hinder for, at forretningsejerne har frihed til at opretholde den hellige ejendomsret ved at søge at forhindre, at der begås hærværk m.v. Jeg opfatter det således, at fru Margrete Auken ligesom er bange for at blive fotograferet. Det synes jeg nu ikke fru Margrete Auken har givet udtryk for tidligere.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

For det første må jeg undre mig over, at fru Margrete Auken er forundret over, at der er så få til stede her. Jeg tror, en overvågning af fru Margrete Aukens opholdssteder i og uden for dette ting vil vise, at hun ikke er mere til stede end nogen andre; manglende tilstedeværelse under et lovforslags første behandling har intet at gøre med interesse for en sag eller ej. Jeg har ikke tid til at gå dybere ind på dette emne.

For det andet vil jeg godt tage stilling til vittigheden om, at hr. Arne Melchior »jo altid har elsket østtyske tilstande«. Jeg har faktisk været i Østberlin, og jeg har ved adskillige lejligheder i forskellige sammenhænge herfra netop fremført dette som et skræmmebillede af det, vi netop ikke skal have. Så det kan jeg kun tage som en endda meget dårlig vittighed.

Jeg vil gerne understrege, at det kun er få dage siden, vi havde en debat om politiets forhold her i salen, og da blev der fra mangfoldige sider givet udtryk for, at man savnede patruljering af gadebetjente i de forskellige kvarterer. Var det også overvågning dengang vi havde tid og råd til det? Da var det faktisk meningen, at betjentene skulle kende familierne og deres gøren og laden og vide, hvor det gik til og på hvilken måde. Der var ikke nogen, der fandt, at det var en indtrængen i privatlivets fred.

Jeg kan ikke se, at overvågning af den art, der her skal laves forbud mod – vel at mærke med skiltning og med garanti for, at filmen destrueres osv. – er andet end en teknisk forskel fra den personlige overvågning, der dengang fandt sted. Så der er absolut ikke nogen grund til at råbe vagt i gevær med hensyn til politistat i sammenhæng med dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Det er hr. Anders Poulsens begreb om behov for overvågning, der kalder mig herop til en kort bemærkning, for jeg er så spændt på at høre justitsministerens svar, at jeg egentlig havde besluttet mig for at vente stille og roligt til anden omgang.

Hvad i alverden er det for et behov? For 20 år siden kunne vi ikke have behov for TV-overvågning, for da kendte vi ikke den TV-udvikling, vi er kommet ind i. Det, der bekymrer mig, er, hvis vi, der sidder i dette hus og har et ansvar for, hvilke regler der bliver vedtaget til at regulere vores forhold, ikke er kritiske over for den tekniske udvikling, der finder sted, for hvem i alverden skal vi så forlange skal være det? Det er ikke teknikken, der skal løbe med os. Det er os, der skal prøve at få styr på teknikken. Der eksisterer ikke noget behov for TV-overvågning, jeg har i hvert fald ikke noget behov for det.

Når hr. Arne Melchior spørger, om ikke de patruljerende betjente var det samme, vil jeg sige: nej, for det var person til person, det var ikke en eller anden teknisk indretning, der hang oppe i luften, og hvor jeg ikke vidste hvad den foretog sig. Betjenten kunne jeg møde – i øvrigt var han der ikke hele tiden – jeg kunne tage mine forholdsregler, når jeg mødte ham, jeg kunne stige af cyklen, hvis jeg ikke havde cykellygte på, når han kom, og sådan noget. Det kan jeg jo ikke med det TV-apparat, så har jeg bare at være opmærksom hele tiden.

Jeg synes, det er katastrofalt, hvis vi bare accepterer, at nu eksisterer det behov for TV-overvågning, og så laver vi det. Vi har et ansvar.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):